

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

กรมประชาสัมพันธ์
รับที่ 3124
วันที่ 29 พฤษภาคม 2564

4472

ส่วนราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๑๐๐๗

ที่ นร ๐๑๐๑/ว ๕๐๖๕ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง สุนทรพจน์นายกรัฐมนตรี

- ① เรียน หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมและรัฐวิสาหกิจในกำกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และ กอ.รมน.

สำนักนายกรัฐมนตรีขอส่งสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/ว(ล) ๔๙๗๙ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔ เรื่อง สุนทรพจน์นายกรัฐมนตรี มาเพื่อโปรดทราบ ตามที่แนบมาพร้อมนี้

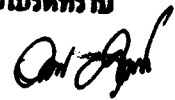

(หม่อมหลวงปานสาร หัตถินทร)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

- ② ที่ นร ๐201/ว. 234

เรียน ผอ.สวท.,ผอ.สทท.,ผอ.สำนัก,ผอ.กสน
และหัวหน้าหน่วยงาน
เพื่อโปรดทราบ

(นายอภิสิทธิ์ สอนคาร์ณ)
จ.ฉก.
28 เม.ย. 2564

สำนักงานเลขานุการกรม
รับที่ 502
วันที่ 29 พ.ย. 64
เวลา 13.20 น.

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๔/ว(ล) ๕๙๗๙

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
เลขรับ..... ๑๐๑๒๕
วันที่..... ๒๐ เม.ย. ๕๖
เวลา..... ๑๑.๐๖ น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ เมษายน ๒๕๕๘

กองกลาง
เลขรับ.....
วันที่..... 20 เม.ย. 2548
เวลา..... 11.11 น.

เรื่อง สุนทรพจน์นายกรัฐมนตรี

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

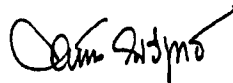
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/๕๐๐๑
ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๘

ด้วยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้เสนอเรื่อง สุนทรพจน์นายกรัฐมนตรี มาเพื่อ
คณะรัฐมนตรีทราบ ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบแล้วเมื่อวันที่ ๑๒
เมษายน ๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสิบพัน วณวิสุทธิ)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๓๒ - ๓๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๖๔

CK-1_088

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวจิราพร จันทสร)
เจ้าพนักงานธุรการ

ทราบเพื่อเป็นข้อมูล

เรื่องที่ ๑

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๕/๕๐๐๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล, กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ เมษายน ๒๕๔๘

เรื่อง สุนทรพจน์นายกรัฐมนตรี

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สุนทรพจน์นายกรัฐมนตรี (Speech by H.E. Thaksin Shinawatra at the 12th General Assembly of the Christian Conference of Asia)

๒. คำแปลสุนทรพจน์

๘. ๑๗๗

ด้วยในโอกาสการประชุมสมัชชาสภาคริสตศาสนิกแห่งเอเชีย ครั้งที่ ๑๒ ณ โรงแรมโลตัส ปางสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวปาฐกถาพิเศษตามหัวข้อการประชุมครั้งนี้ คือ “การสร้างชุมชนเพื่อสันติภาพของโลก” มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาลในการสร้างสันติสุข และความเข้าใจให้เกิดขึ้นระหว่างศาสนิกชนทุกศาสนาในประเทศไทย ซึ่งอาจเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำไปเผยแพร่ในวงกว้าง

ในการนี้ ขอส่งสุนทรพจน์ดังกล่าว เพื่อนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีรับทราบในโอกาสการประชุมคณะรัฐมนตรี วันอังคารที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(Signature of Surin Thanet)

(นายสุรนันทน์ เวชชาชีวะ)

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

(Signature of Suda Aiamla-ang)

(นางสุวิตา เอี่ยมลาองค์)
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖๐

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โทร : ๐-๒๖๒๕-๕๒๕๑-๓

โทรสาร : ๐-๒๒๙๑-๔๔๕๐

คำแปล (อย่างไม่เป็นทางการ)

ปาฐกถาพิเศษ

ของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติแห่งเอเชีย ครั้งที่ 12

ณ โรงแรม โลตัส ปางสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่

วันจันทร์ที่ 4 เมษายน 2547

ก่อนอื่น ผมขอแสดงความเสียใจอย่างสุดซึ้งในนามของรัฐบาลและประชาชนชาวไทย ต่อการสิ้นพระชนม์ของพระสันตปาปา จอห์น ปอล ที่ 2 ผู้ซึ่งได้ทรงปฏิบัติภารกิจที่ยิ่งใหญ่เพื่อสันติภาพ ความรู้ ความเข้าใจและความสามัคคีของโลก ไม่เพียงแต่คริสตศาสนิกชน นิกายโรมันคาทอลิกเท่านั้นที่รู้สึกเสียใจต่อการสิ้นพระชนม์ของพระสันตปาปาในครั้งนี้ แต่ผู้คนทุกศาสนาล้วนแล้วแต่เศร้าโศกเสียใจด้วยกันทั้งสิ้น

ชุมชนเพื่อสันติภาพกำลังถูกสร้างขึ้นในวันนี้ และในห้องประชุมแห่งนี้ ที่ซึ่งแขกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้มาร่วมประชุมกันในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติแห่งเอเชีย ครั้งที่ 12 และได้ทราบว่าผู้นำและคณะต่างๆมาร่วมประชุมถึง 18 ประเทศ จากกลุ่มนิกายและองค์กรกว่าร้อยแห่ง ทั้งนี้ หลายท่านได้เดินทางไกลมาประเทศไทย ผมจึงมีความภาคภูมิใจเป็นพิเศษที่ได้ต้อนรับท่านทั้งหลายสู่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นบ้านเกิดที่ได้เติบโตมา

เมื่อเดือนตุลาคมปีที่แล้ว ผมเพิ่งได้กล่าวปาฐกถาพิเศษต่อที่ประชุมระดับโลก ซึ่งจัดโดยสมาพันธ์สื่อมวลชนคาทอลิกนานาชาติ และวันนี้ผมได้รับเกียรติอีกครั้งที่ได้มีโอกาสกล่าวปาฐกถาต่อที่ประชุมคริสเตียนที่สำคัญยิ่ง ในฐานะเป็นศิษย์เก่าของวิทยาลัยมงค์ฟอร์ท จังหวัดเชียงใหม่ จึงทำให้ผมได้ตระหนักถึงบทบาทสำคัญของโรงเรียนและมหาวิทยาลัยคริสเตียนในการสนับสนุนระบบการศึกษาของไทย หลายท่านอาจยังไม่ทราบว่า ภรรยาและบุตรของผมได้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนคริสเตียนด้วยกันทั้งนั้น ซึ่งได้ให้ทั้งความรู้และความสำนึกถึงหลักคำสั่งสอนอันมีค่าของศาสนาคริสต์ ในส่วนของผม สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการได้ค้นพบว่าทุกศาสนานั้นล้วนแต่มีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือการสั่งสอนศาสนิกชนให้ทำดีและเป็นสมาชิกที่มีคุณค่าของสังคม

การประชุมครั้งนี้ ทำให้ระลึกถึงหนังสือที่เคยอ่านเมื่อหลายปีมาแล้ว ชื่อ A History of God (ประวัติศาสตร์ของพระเจ้า) เขียนโดยนางสาว Karen Armstrong ซึ่งได้กล่าวถึงมุมมองของมนุษยชาติต่อพระเจ้าในอดีตกาลจนถึงปัจจุบัน และพัฒนาการของศาสนาที่สำคัญของโลก ผู้เขียนซึ่งเป็นอดีตแม่ชีในลัทธิโรมันคาทอลิกได้ชี้ให้เห็นว่า ทุกศาสนานั้นล้วนแต่สอนให้ทุกคนรักสันติภาพและ

มีความเชื่อเพื่อเชื่อแผ่ต่อมนุษยชาติด้วยกัน ทั้งนี้ หลักศาสนาทุกศาสนามีความคล้ายคลึง แต่มักจะถูกตีความให้ผิดเพี้ยนไป ก่อให้เกิดความไม่สงบ การตีความคำสอนของศาสนาที่บิดเบือนไปนี้ได้สร้างปัญหาอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป

หัวข้อของการประชุมสมัชชาคริสเตียนแห่งเอเชีย ครั้งที่ 12 นี้ได้แก่ “การสร้างชุมชนเพื่อสันติภาพของโลก” ซึ่งเป็นหัวข้อที่นำขบถเป็นอย่างยิ่งและสอดคล้องกับเรื่องหลักของศาสนาที่ผมได้กล่าวถึง ไว้ตอนต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สันติภาพนั้น ถือเป็นหัวใจและเป้าหมายที่สำคัญ ของทั้งผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ และทุกศาสนาในโลก พระเยซู คริสต์ เคยกล่าวว่า “ขอประสาทพรแต่ผู้สร้างสันติภาพทุกคน ท่านเหล่านั้นนับเป็นบุตรของพระเจ้าที่แท้จริง” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงหน้าที่สองประการของคริสตศาสนิกชนคือ การสร้างสันติภาพ และการรักษาสันติภาพ ทั้งสองสิ่งนี้เป็นหัวใจสำคัญของการดำรงชีวิตและความศรัทธา ไม่เพียงแต่ของชาวคริสเตียนเท่านั้น แต่ยังเป็นส่วนสำคัญในคำสอนและแรงบันดาลใจของทุกศาสนาในโลก

หลักคำสอนของศาสนาต่างๆ นั้นมีหลักคำสอนที่คล้ายคลึงกัน เช่น สันติ เป็นหัวใจสำคัญสูงสุดของศาสนาฮินดู และเช่นเดียวกับผู้นับถือศาสนาฮิวและคริสเตียนที่เข้าใจในสันติว่าเป็นพรอันประเสริฐจากพระเจ้าที่เติมเต็มชีวิตมนุษย์ นอกจากนี้ ศาสนาอิสลาม ได้ยึดถือสันติภาพว่าเป็นของขวัญจากพระอัลเลาะห์ที่ทุกคนได้รับและต้องตระหนักไว้ใน การดำรงชีวิต ทั้งปัจเจกบุคคลและชุมชน ในคัมภีร์โคหราน ได้จารึกไว้ว่า “ทุกครั้งที่มีผู้จุดไฟสงคราม พระเจ้าจะต้องเป็นผู้ดับไฟดังกล่าว พระเจ้าไม่โปรดผู้สร้างความเดือดร้อน” นอกจากนั้น การฆ่าผู้บริสุทธิ์ ถือเป็นข้อห้ามตามคัมภีร์โคหราน และเป็น บาป มหันต์ เพราะเท่ากับเป็นการทำลายมวลมนุษยชาติ ทั้งนี้ ในส่วนของศาสนาพุทธนั้น เป้าหมายสูงสุดของพุทธศาสนิกชน คือ นิพพาน ซึ่งเปรียบเสมือน ความสงบขั้นสูงสุด ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น พร้อมกับหลักสำคัญอีกสองประการคือ เมตตา และกรุณา ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่รักษาให้ความสงบหรือสันติภาพดำรงอยู่ได้

ด้วยเหตุนี้ หัวใจสำคัญของการประชุมครั้งนี้ มีความสำคัญต่อทุกศาสนา และเป็นเรื่องที่ประชาชนและรัฐบาลทุกประเทศเผชิญอยู่คือสันติภาพ สันติภาพเป็นสิ่งที่ทุกคนหมายปอง และหวงแหน แต่ในบางครั้ง สันติภาพก็พยายามหนีพวกเราไป จนเราต้องพยายามไล่ตาม และไขว่คว้ามาให้ได้ ดึงเห็นได้จากในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงและการก่อการร้ายขึ้นในทุกภูมิภาคของโลก เป็นที่สังเกตว่าหัวข้อย่อยของการประชุมครั้งนี้ คือปัญหาการก่อการร้ายและผลร้ายที่เกิดจากโลกาภิวัตน์ ปัจจุบันโลกาภิวัตน์เป็นสิ่งที่ทุกประเทศไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่ทั้งนี้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากโลกาภิวัตน์ หรือจะปล่อยให้กระแสโลกาภิวัตน์พัดพาไป ในยุคโลกาภิวัตน์ การไหลเวียนของ สินค้า บริการ แรงงาน เทคโนโลยี ข้อมูล และการเงิน ได้เกิดขึ้นอย่างอิสระไม่มี

ข้อจำกัด ทุกประเทศจึงต้องปรับตัวให้ทัน และเก็บเกี่ยวประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ นอกจากนี้ ผลร้ายของ โลกาภิวัตน์ที่ส่งผลต่อ สังคมเศรษฐกิจ ก็คือ ปัญหาการใช้ความรุนแรง และ การก่อการร้าย ซึ่งส่งผลกระทบต่อทุกภูมิภาค ทั้งนี้ เหตุการณ์การก่อการร้ายได้เกิดขึ้นมานับทศวรรษ ดังนั้น เราจะต้องถามตัวเองว่า อะไรคือปัจจัยสำคัญที่ทำให้การก่อการร้ายดำรงอยู่อย่างไม่จบสิ้นเช่นนี้ และการกระทำของพวกก่อการร้ายเหล่านี้เป็นผลมาจากความเชื่อผิดๆ หรือการตีความที่คลาดเคลื่อน เท่านั้น หรือมีพื้นฐานมาจากเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์และการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกันในชุมชน และสังคมต่างๆ

ปัจจุบัน โลกให้ความสนใจต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อต่อต้านและปราบปรามการก่อการร้ายและภัยคุกคามที่เกิดจากการก่อการร้าย แต่อาจจะละเลยคำถามสำคัญว่า ทำอย่างไรจึงจะกำจัดการก่อการร้ายและการใช้ความรุนแรงที่ต้นเหตุ ซึ่งอาจจะดำเนินการได้ โดยอาศัยกระบวนการของความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจและการเข้าถึง ทั้งนี้ “ความเข้าใจ” ที่กล่าวนี้ คือ ความพยายามในการเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงสาเหตุและรากเหง้าของการใช้ความรุนแรง ตลอดจนความรู้สึกละแวมต่างๆ และด้วยแนวทางดังกล่าวนี้ จึงสามารถกำจัดปัญหาการใช้ความรุนแรงให้หมดไปจากโลกนี้ได้

หากจะพิจารณาให้ดีแล้ว การเป็นคน “หัวรุนแรง” ไม่ใช่สิ่งผิดเสมอไป หากเป็นความรุนแรงของความคิด มิใช่การกระทำ หลายๆ คนที่ถูกกล่าวว่าเป็นผู้มีความคิดหัวรุนแรง ในความเป็นจริงเป็นผู้ที่มีความคิดก้าวหน้า และมีส่วนสำคัญ ที่ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ปรัชญาและนวัตกรรมต่างๆ ในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ

ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า พระเยซู นบีโมฮัมหมัด และพระพุทธเจ้า ล้วนแต่เป็นผู้มีความคิดก้าวหน้าในแต่ละยุคของแต่ละท่าน เนื่องจาก พวกท่านเหล่านี้ล้วน มีแนวความคิดที่ล้ำสมัยเกินยุคของแต่ละท่าน เช่นเดียวกับนักปราชญ์อื่นๆ อาทิ กาลิเลโอ คาร์วิน และไอน์สไตน์ ซึ่งแนวความคิดของบุคคลสำคัญเหล่านี้ ล้วนเป็นการตีความถึง ความหมายของชีวิตอย่างก้าวหน้า รวมถึงการแสวงหาแนวทางต่างๆ ที่มนุษย์จะคงอยู่ร่วมกันได้ด้วยสันติวิธี ดังนั้น ความรุนแรงนี้ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกำลังแต่อย่างใด ซึ่งแตกต่างจากการตีความแนวทางคตินิยมอย่างๆ แยกๆ ในปัจจุบัน ซึ่งเชื่อมโยงความรู้สึก ถึงความอยุติธรรมในอดีต เพื่อนำไปสู่การใช้ความรุนแรงด้วยกำลัง

ปัญหาที่เราากำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน เป็นเรื่องราวของการตีความคำสอนตามปรัชญาของแต่ละศาสนาหรือที่เรียกว่า “สารของพระเจ้า” ในเชิงลึก ซึ่งต้องยอมรับว่า ในโลกยุคใหม่ การตีความอย่างเถรตรงนั้น อาจก่อให้เกิด “การตีความที่ผิดพลาด” นำไปสู่การใช้กำลังเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสุดท้าย

ประเทศไทยแม้จะไม่ใช่ออยู่ในดินแดนความขัดแย้งทางอุดมคติ แต่ก็ไม่สามารถรอดพ้นจากผลกระทบของปัญหาดังกล่าวได้ ซึ่งกลายเป็นความท้าทายสำหรับหลายๆ ประเทศ รวมทั้งไทย ในการเผชิญกับปรากฏการณ์ผู้ก่อความไม่สงบที่ใช้กำลังและความรุนแรงยุคใหม่ ซึ่งหลายครั้งเกิดจากการ

ตีความหรือมีความเข้าใจในหลักศาสนาที่คลาดเคลื่อน นายกรัฐมนตรีกล่าวแสดงความเชื่อมั่นว่า ศาสนานั้นสูงส่งเกินกว่าที่จะถูกนำมาใช้ เป็นเครื่องมือ เพื่อผลประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประเทศไทย ช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในยุโรปและอเมริกา ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงความเป็นจริงของโลกในปัจจุบันได้ จึงต้องเข้าใจถึงปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นให้ต้องแท้ เพื่อไม่ให้ความขัดแย้งจากความเข้าใจผิดหรือความไม่ไว้วางใจ เกิดขึ้นระหว่างกัน โดยต้องไม่วางเฉย หรือละเลย ปลดปล่อยให้ผู้ก่อความไม่สงบได้มีโอกาสดขยายกำลัง รวมทั้งจัดการก่อความไม่สงบต่างๆ ด้วย การร่วมมือพัฒนาและเจรจาอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่นายกรัฐมนตรีได้แสดงความมุ่งมั่นในการบรรลุความสำเร็จในการบริหารประเทศในสมัยที่สอง โดยใช้แนวทางสันติ ประนีประนอม เพื่อให้สังคมไทย รุ่งเรือง เช่นเดียวกับแนวคิดหลักของการประชุมที่ว่า การสร้างชุมชนสันติเพื่อทุกคน” ไม่ว่าจะเป็ประเทศไทยหรือทั่วโลกโดยรวม

ดังนั้น งานสมัชชาครั้งนี้ จึงมีความเกี่ยวข้องกับอนาคตของภูมิภาคนี้และอื่นๆ โดยที่ประชุม จะได้มีการพูดคุยและหารือในประเด็นต่างๆ รวมถึงความเข้าใจผิด ความขัดแย้ง และความรุนแรงระหว่างเผ่าพันธุ์ ศาสนาและวัฒนธรรมของกลุ่มต่างๆ ซึ่งล้วนแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างสังคม และชุมชนสันติ ซึ่งน่ายินดีเป็นอย่างยิ่งครั้งนี้ ซึ่งจัดขึ้นโดยคริสตจักรแห่งประเทศไทย ร่วมกับมหาวิทยาลัยพายัพ จะได้มีการหารือในหัวข้อเกี่ยวกับ “ความสัมพันธ์ระหว่างศรัทธา” รวมทั้งยังได้มีสถาบันเฉพาะที่อุทิศให้กับการสร้างและการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างชุมชนต่างศาสนาและวัฒนธรรมต่างๆ ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางที่เปิดกว้างและควรค่าแก่การสนับสนุน

นิยามของ “สันติภาพ” ที่ระบุไว้ในปฏิญญาแห่งองค์การยูเนสโกว่าด้วยวัฒนธรรมของสันติภาพ นั้น ไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีความขัดแย้ง แต่เรียกร้องให้มีการใช้กระบวนการอย่างมีส่วนร่วม อย่างสร้างสรรค์และหลากหลาย ในการแก้ไขความขัดแย้ง โดยอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจและความร่วมมืออย่างเท่าเทียมซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ เชื่อมั่นว่า หากผู้คนต่างศาสนา ต่างวัฒนธรรมประเพณี ได้พบปะ พูดคุยเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างกันแล้ว ทำยสุดจะนำมาซึ่งสังคมแห่งความปรองดองและสันติภาพ

**Speech by
His Excellency Thaksin Shinawatra
Prime Minister of Thailand
at the 12th General Assembly
of the Christian Conference of Asia
Lotus Hotel, Pang Suan Kaew, Chiang Mai
Monday, 4 April 2005**

**The General Secretary of the World Council of Churches,
The Presidents, General Secretary, and Distinguished Delegates
from the Christian Conference of Asia,
The General Secretary of the Church of Christ in Thailand,
The President of the Host Institution, Payap University,
Venerable Leaders and Representatives
of the Various Religious Communities,
Distinguished Delegates,
Ladies and Gentlemen,**

Before I begin, allow me to express, on behalf of the Government and people of Thailand, our deepest condolences and grief on the passing away of His Holiness Pope John Paul II. This feeling of profound sorrow is felt not only within the Roman Catholic Church but by peoples of all faiths everywhere. We mourn the death of a great man who has done so much for global peace, understanding and harmony all around the world.

**Distinguished Guests,
Ladies and Gentlemen,**

A community of peace for all is being built today, here in this room, at this distinguished gathering to mark the Twelfth General Assembly of the Christian Conference of Asia. I am told that this meeting brings together leaders and delegates from some 18 different countries, representing over 100 Christian church groups and councils. Many of you have travelled a long way to Thailand, and I am especially proud to welcome you to my home province of Chiang Mai, where I was born and grew up.

Last October, I had the pleasure of delivering the keynote speech at the World Congress organised by the International Catholic Union of the Press. Today, I am honoured to address yet another important Christian gathering. As a proud graduate of Montfort College here in Chiang Mai, I am only too well aware of the important role of Christian schools and universities in promoting Thailand's educational system. Many of you may not be aware

that -- in addition to myself -- my wife and children also graduated from Christian schools in Thailand, where they received not only a very sound education but also exposure to many fine Christian values. On my part, one of the most important things I discovered was that all religions have basically the same objective in common, that is, to teach their followers to do good deeds and to serve as worthy members of society.

This valuable lesson reminds me of a book I once read several years ago, entitled A History of God by Karen Armstrong. This book provides a fascinating study of how humans have perceived God throughout history and how the world's major religions had developed. The author, who is a former Roman Catholic nun, points out that all religions essentially teach their followers to love peace and to have compassion for one's fellow human beings. Many of the religious principles are basically the same, but they have often been misinterpreted to yield not-so-peaceful results. This misinterpretation of religious teachings is a source of major concern in our world today, and is an issue I will touch upon later on in my remarks.

Distinguished Delegates,

The theme of this 12th General Assembly, "Building Communities of Peace for All", is a most noble one, and ties in perfectly with what I have just said. I personally find that "Peace" is a highly important theme and goal, not only for the Christian religion, but also for virtually all religious communities.

In one of his monumental sermons to his disciples, Jesus Christ once said: "*Blessed are the Peacemakers: for they shall be called the children of God.*" This clearly indicates to me that the twin duties of "peace-making" and peace-keeping" form an essential part of the Christian faith and life. From my observation, they are also indispensable elements in the teachings and aspirations of all the major world religions. Let me cite a few examples.

Peace, or *Santi*, is an attribute of the highest importance in the Hindu religion. Similarly, followers of both Judaism and Christianity understand "peace" to be a special gift from God that characterises the fulfillment of human life.

The Islamic religion also holds up peace as a gift of Allah that we should receive and realise in our lives, both individually and communally. In

the Koran, it is expressly stated that "*Every time they kindle the fire of war, God shall extinguish it. ... God loves not those who create disorder.*" In addition, the killing of innocent people is explicitly forbidden by the Koran and is considered to be "*as great a sin as murdering all of mankind.*"

On the part of Buddhism, the Buddhist goal of *Nibbana*, or *Nirvana*, symbolises ultimate and perfect peace, both with oneself and with others. At the same time, two key principles of Buddhism are *Karuna*, or compassion, and *Metta*, or loving kindness, both of which are essential elements for peace to exist. Through loving kindness, we recognise that, just as we wish to live happily and peacefully, our fellow human beings also wish to live happily and peacefully.

Distinguished Delegates,

As you can see, the central theme of your conference focuses on a vitally important principle for all religions. It is also a major issue presently facing the peoples and governments of the world. We all love peace, but sometimes peace can be so elusive. It often seems to run away from us, until we have to give chase with every effort we have. Indeed, the past decade has witnessed growing violence and acts of terrorism in virtually every region of the earth. Our own Asian continent has also not been spared from their fatal effects.

Among the many sub-topics of this General Assembly are the problem of terrorism and the negative impacts of globalisation. Like it or not, we all live in a globalised world, and globalisation is bound to have both positive and negative effects on us. It is totally up to us whether we shall harness the positive elements of globalisation for our own benefit, or allow ourselves to be swept away by the negative tide of this phenomenon. In the present age of globalisation, we must be prepared to face the free flow of goods, services, people, technology, information, and financial resources. We can adapt ourselves and use such free flow to our benefit, or we can sit idly by and allow ourselves to be adversely affected by it.

To my mind, one of the major socio-economic impacts reflecting the negative side of globalisation are the problems of radicalism, terrorism, and random violence, which have affected virtually every region of the world – whether it be the United States, Europe, or the Asia-Pacific.

Acts of terrorism have existed for decades, but a fundamental question we all must ask ourselves is "What perpetuates terrorism at the unprecedented level of violence that we see today?" Are the terrorist acts simply a result of misguided views and misinterpretations of the terrorists' beliefs? Or is there also a historical foundation for such violent acts, based on long-standing injustices and the unfair treatment of peoples in certain communities and societies?

At present, much of the world's attention focuses on anti-terrorist activities and how best to counter the threat of terrorism. However, we may well have neglected the crucial question of how we can eliminate terrorism and radicalism at their source. This may perhaps be done through a process of understanding, empathising, and reaching out. By "understanding", I mean that we must try to comprehend the root causes of radicalism and deal effectively with any inherent sense of injustice.

This is not to say, Ladies and Gentlemen, that through such actions, we shall be able to rid the world of radicalism. In the purest sense of the word, there is actually nothing wrong with "radicalism" in itself. As a matter of fact, one may find that so-called "radicals" have been the main proponents of progress in science, technology, philosophy, and creativity throughout the history of mankind.

I have nothing but the greatest respect when I say that Jesus, Mohammed and Buddha, were all "radicals" in their own times, meaning that their ideas were far ahead of their era. The same holds true in the case of Galileo, Darwin and Einstein. However, the progressive thoughts of these great figures were simply a radical and positive interpretation of life, and how we can all co-exist through peaceful means. Their "radicalism" did not beget violence in any way. This stands in contrast to the narrow brand of ideology we see today, which has emerged from a historical sense of injustice and leading to violent radicalism.

The problem that we currently face is that, at the heart of the teachings of each prophet – or some would say "messengers of God" – is a deep and profound philosophy that is subject to interpretation. We in the modern world must face the fact that this random process of subjective interpretation may give rise to a kind of "misinterpretation" that leads to the use of violent means to achieve a certain end.

Although Thailand is not directly in the path of the existing disputes over ideology, we unfortunately cannot escape from the peripheral

effects of the problem. One of the challenges that many countries, including Thailand, are facing is the global phenomenon of a new strain of radical militancy often arising from a misinterpretation or misunderstanding of religious principles. I believe that this is a great travesty since religion is too holy a matter to be used as an instrument to serve the interests of man.

Like other countries in Europe and the Americas, Thailand cannot escape from this present global reality. Therefore, we must do our best to comprehend and come to terms with this phenomenon. By this, I mean that we must not allow conflict to arise among ourselves from misunderstanding or mistrust. We must not create further opportunities for the expansion of such militancy from our own ignorance or neglect. And we must do all we can to limit such militancy through the elements of cooperation, development and substantive dialogue. This is what I seek to achieve during my second term in office, with a view to realising a peaceful, harmonious and prosperous society in Thailand. And it is only through such means can we hope to achieve the goal of this conference in "*building communities of peace for all*", whether in Thailand or throughout the world at large.

**Distinguished Delegates,
Ladies and Gentlemen,**

The Conference you are holding this week is of great relevance to the future of our region and beyond. You have chosen to discuss and focus on a variety of issues that are key areas in building peaceful societies and communities. All of them are of great importance. All deal with matters that often spawn misunderstanding, conflict, and violence among different ethnic, religious, and cultural groups.

Since this is a religious gathering, and primarily a Christian gathering, I was particularly impressed to see that one of the ten topics you are discussing is "Interfaith Relations". I was very pleased to learn that your hosts for these meetings, the Church of Christ in Thailand and Payap University, have an Institute specially dedicated to creating and fostering better understanding among different religions and cultural communities. This is a very open-minded approach that is most worthy of support.

Peace, as stated in the UNESCO Declaration on a Culture of Peace, is not simply the absence of conflict, but also requires a positive, dynamic, participatory process, where dialogue is encouraged and conflicts are solved in a spirit of mutual understanding and cooperation. I strongly believe that if

peoples from different religious and cultural backgrounds and traditions can meet together to discuss their differences as well as similarities, the end result will be the emergence of a peaceful and harmonious society. In this regard, I would like to applaud Payap University and its Institute for the Study of Religion and Culture for its involvement in promoting interfaith and intercultural understanding. I also commend the Christian Conference of Asia for organising this important meeting, and look forward to learning the results of your deliberations.

Thank you very much.
